

ORIGINAL ARTICLE

Received:2025/07/09

Accepted:2025/09/13

**The Relationship Between Perceived Parenting Styles and Internet Gaming Disorder in Adolescents:
The Mediating Role of Self-Control**

Niloofer Fereidoon(M.Sc.)¹, Samaneh Behzadpoor(Ph.D.)²

1.Master of Clinical Family Psychology, Department of Psychology, Humanities Faculty, University of Science and Culture, Tehran, Iran

2.Corresponding Author: Assistant Prof., Dept.of Psychology, Faculty of Humanities, University of Science and Culture, Tehran, Iran E-mail:samaneh_behzadpoor@yahoo.com Tel: (021) 44238171

Abstract

Introduction: Internet gaming disorder is a serious concern in adolescent mental health, and identifying the involved mechanisms can be helpful for prevention. This study aimed to examine the mediating role of self-control in the relationship between perceived parenting styles and Internet gaming disorder in adolescents.

Methods: This descriptive-correlational study included 200 adolescents aged 12 to 18 residing in Tehran in 2024, selected through convenience sampling. The adolescents completed standardized questionnaires on perceived parenting styles, Internet gaming disorder, and the short form of the self-control questionnaire. Data were analyzed using Pearson correlation and path analysis. SPSS version 28 was used for data analysis.

Results: The findings showed a significant negative relationship between permissive ($r=-0/21$) and authoritarian ($r=-0/38$) parenting styles with self-control ($p<0/001$). Furthermore, there was a significant positive relationship between permissive ($r=0/27$) and authoritarian ($r=0/41$) parenting styles and Internet gaming disorder ($p<0/001$). Additionally, Internet gaming disorder ($r=-0/35$) was negatively associated with self-control ($p<0/001$), and it was determined that self-control capacity plays a mediating role in the relationship between perceived parenting styles and internet gaming disorder ($p<0/001$).

Conclusion: The results supported the mediating role of self-control in the relationship between parenting styles and Internet gaming disorder, indicating that modifying parenting approaches and strengthening children's self-control skills can be effective in preventing this disorder during adolescence.

Key words: Internet gaming disorder, Self-Control, Parenting, Adolescents

Conflict of interest: The authors declared no conflict of interest.

This Paper Should be Cited as:

Author: Niloofer Fereidoon, Samaneh Behzadpoor. The Relationship Between Perceived Parenting Styles and Internet Gaming Disorder in Adolescents: The MediatingTolooebhdasht Journal. 2025;24(4) 19-33.[Persian]

رابطه بین سبک‌های فرزندپروری ادراک شده با اختلال بازی اینترنتی در نوجوانان:

نقش واسطه‌ای خودکنترلی

نویسندگان: نیلوفر فریدون^۱، سمانه بهزادپور^۲

۱. کارشناس ارشد روانشناسی بالینی خانواده، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران

۲. نویسنده مسئول: استادیار روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران

تلفن تماس: ۰۲۱۴۴۲۳۸۱۷۱ Email:samaneh_behzadpoor@yahoo.com

چکیده

مقدمه: اختلال بازی اینترنتی یک نگرانی جدی در زمینه سلامت روان نوجوانان است و شناسایی مکانیزم‌های دخیل آن می‌توان جهت پیشگیری از آن راه‌گشا باشد. هدف از انجام پژوهش حاضر، تعیین نقش واسطه‌ای خودکنترلی در رابطه سبک‌های فرزند پروری ادراک شده و اختلال بازی اینترنتی در نوجوانان بود.

روش بررسی: پژوهش حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش ۲۰۰ نوجوان ۱۲ تا ۱۸ ساله ساکن شهر تهران در سال ۱۴۰۳ را شامل می‌شد که با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. نوجوانان پرسش‌نامه‌های استاندارد سبک‌های فرزند پروری ادراک شده بوری، اختلال بازی اینترنتی و فرم کوتاه پرسش‌نامه خودکنترلی را تکمیل کردند. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر تحلیل شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۸ استفاده شد.

یافته‌ها: طبق نتایج بین سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه ($r=-0/21$) و مستبدانه ($r=-0/38$) با خودکنترلی رابطه منفی معنادار وجود داشت ($P<0/001$). همچنین یافته‌های این پژوهش حاکی از رابطه مثبت معنادار بین سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه ($r=0/27$) و مستبدانه ($r=0/41$) با اختلال بازی اینترنتی بود ($P<0/001$). علاوه بر این بین اختلال بازی اینترنتی ($r=-0/35$) و خودکنترلی رابطه منفی معنادار وجود داشت ($P<0/001$) و مشخص شد که ظرفیت خودکنترلی در رابطه بین سبک فرزندپروری مستبدانه و سهل‌گیرانه با اختلال بازی اینترنتی نقش واسطه‌ای دار سهل‌گیرانه دارند ($P<0/001$).

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش از نقش واسطه‌ای خودکنترلی در رابطه بین سبک‌های فرزند پروری و اختلال بازی اینترنتی حمایت کرد و نشان داد اصلاح شیوه‌های فرزند پروری و تقویت مهارت خودکنترلی در کودکان می‌تواند در پیشگیری از این اختلال در نوجوانی مؤثر باشد.

واژه‌های کلیدی: اختلال بازی اینترنتی، خودکنترلی، فرزندپروری، نوجوانان

این مقاله مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول مقاله است.

طلوع بهداشت

دو ماهنامه علمی پژوهشی

دانشکده بهداشت یزد

سال بیست و چهارم

شماره چهارم

مهر و آبان

شماره مسلسل: ۱۱۲

تاریخ وصول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۶/۲۲

مقدمه

فناوری و اینترنت در سال‌های گذشته با سرعت باور نکردنی پیشرفت کرده‌اند. این پیشرفت‌های سریع به ویژه منجر به فرصت‌های بیشتر برای دسترسی به اینترنت برای افراد در سراسر جهان و تغییرات قابل توجهی در عادات روزانه شده است (۱). در سال‌های اخیر جمعیت رو به رشدی از نوجوانان بازی‌های ویدئویی را برای سرگرمی انتخاب کرده‌اند و زمان قابل توجهی از وقت خود را در مقابل نمایش‌گرها می‌گذرانند. براساس اطلاعات ارائه شده در سال ۲۰۱۹ نوجوانان ۱۳ تا ۱۸ ساله به طور متوسط ۷ ساعت در روز را در مقابل صفحه نمایش می‌گذرانند (۲).

اصطلاح اعتیاد به بازی‌های اینترنتی اولین بار در سال ۲۰۰۴ گزارش شد (۳) و در سال ۲۰۱۳ اصطلاح اختلال بازی اینترنتی به طور رسمی توسط انجمن روان‌شناسی آمریکا مطرح شد. اختلال بازی اینترنتی به معنی استفاده مکرر و مداوم از بازی‌های ویدئویی (آنلاین / یا آفلاین) با سایر بازیکنان است که منجر به اختلال و پریشانی قابل توجه در یک دوره ۱۲ ماهه می‌شود و در ویراست پنجم راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی مطرح شده است که پژوهشگران در مورد این اختلال تحقیق کنند (۴). اختلال بازی اینترنتی می‌تواند پیامدهای شدید بلند مدتی (مانند مشکلات عزت‌نفس، پریشانی عاطفی، اختلال در کنترل اجرایی و عملکرد شناختی) در افراد مبتلا داشته باشد (۵). عوامل مختلفی می‌توانند زمینه را برای بروز نشانه‌های اختلال بازی اینترنتی در نوجوانان فراهم کنند یا از بروز آن جلوگیری کنند. از جمله ویژگی‌های شخصیتی (مانند وظیفه‌شناسی و خودکنترلی پایین‌تر، تکانشگری و تنوع‌طلبی بیشتر، عزت‌نفس

پایین و مشکل در تنظیم هیجان می‌تواند در این میان نقش داشته باشند (۶). همچنین هوش، عزت‌نفس بالا و رضایت از زندگی را می‌توان از جمله عوامل محافظتی دانست (۷). از جمله عواملی که می‌تواند بر اعتیاد نوجوانان به بازی‌های اینترنتی اثرگذار باشد شرایط خانواده، نوع رابطه با والدین و همچنین سبک‌های فرزند پروری والدین است (۸،۹).

سبک فرزندپروری به عنوان مجموعه‌ای از نگرش‌ها و رفتارهای والدین نسبت به فرزندان تعریف می‌شود و نحوه واکنش والدین به هیجانات آنها را شامل می‌شود (۱۰). سبک فرزند پروری براساس میزان پاسخگویی و کنترل به سه نوع تقسیم می‌شود: مقتدرانه، مستبدانه و سهل‌گیرانه. والدین مقتدر به نیازهای کودک حساسند و روش تربیتی آن‌ها حمایتی است. والدین استبدادی غالباً خشن هستند و از مجازات سخت استفاده می‌کنند. والدین سهل‌گیرانه بیشتر متمرکز بر خود هستند و به ندرت در رفتارهای تربیتی مشارکت می‌کنند (۱۱). به طور کلی پژوهش‌ها نشان می‌دهند فرزند پروری مقتدرانه می‌تواند به عنوان عامل محافظتی برای اعتیاد به بازی‌های اینترنتی عمل کند. برعکس، فرزند پروری مستبدانه که با استفاده از روش‌های سخت‌گیرانه و تحمیلی مشخص می‌شود و فرزند پروری سهل‌گیرانه که با فقدان محدودیت‌گذاری مشخص می‌شود به عنوان یک عامل خطر در این زمینه عمل می‌کنند (۹، ۱۲). در داخل کشور حسینی و خیرخواه در مطالعه‌ای نشان دادند که اختلال بازی اینترنتی با مشکلات رفتاری و سبک‌های فرزند پروری ارتباط دارد (۱۳). همچنین چندین مطالعه در ایران، رابطه بین سبک‌های فرزندپروری و اعتیاد به اینترنت را در بین نوجوانان تایید کردند (۱۴-۱۶).

گیرد. با اینکه در داخل کشور رابطه بین اختلال بازی اینترنتی و اعتیاد به اینترنت و سبک‌های فرزند پروری مورد بررسی قرار گرفته است (۱۶-۱۳)، با این وجود خلا تحقیقاتی در زمینه شناسایی مکانیزم‌ها و متغیرهای واسطه‌گر در رابطه بین سبک‌های فرزند پروری و اختلال بازی اینترنتی بسیار کم مورد توجه قرار گرفته است. با توجه به نقش خانواده و والدین در شکل‌گیری این اختلال و کمبود تحقیقات در این حوزه به خصوص در داخل کشور برای شناسایی مکانیزم‌ها و متغیرهای واسطه‌گر دخیل، هدف از این پژوهش تعیین ارتباط بین سبک‌های فرزند پروری ادراک شده و اختلال بازی اینترنتی با نقش واسطه‌گر خودکنترلی نوجوانان است.

روش بررسی

پژوهش حاضر، جزء مطالعات توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه پژوهش شامل نوجوانان دختر و پسر ۱۲ تا ۱۸ سال ساکن تهران در سال ۱۴۰۳ بود. حجم نمونه براساس فرمول $Q < n < 2.5Q$ به ازای هر متغیر (خرده مقیاس پرسشنامه‌ها) ۲۵ نمونه در نظر گرفته شد (۲۳). با توجه به اینکه در مجموع پرسش‌نامه‌های این پژوهش دارای ۱۰ خرده مقیاس بودند، حجم نمونه‌ای بین ۱۰۰ تا ۲۵۰ نفر مورد نیاز بود. در نتیجه حجم نمونه ۲۲۰ نفر تعیین شد که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. در نهایت پس از حذف پرسش‌نامه‌های مخدوش، ۲۰۰ نفر وارد تحلیل شدند. داده‌ها از ۲ مدرسه (یک مدرسه دخترانه و یک مدرسه پسرانه) در هر ناحیه شهر تهران (شمال، جنوب، شرق و غرب) جمع‌آوری شدند و در مجموع به ۸ مدرسه مراجعه شد. ملاک‌های ورود شامل تمایل آمودنی به شرکت در پژوهش، زندگی کردن نوجوان با هر دو والد و عدم دریافت

علاوه بر فرایندهای فرزند پروری، خودکنترلی پایین احتمالاً نقش کلیدی در ایجاد رفتارهای مشکل‌ساز از جمله اعتیاد به اینترنت و اعتیاد به بازی‌های اینترنتی ایفا می‌کند (۱۷). خودکنترلی را به عنوان تمایل به چشم‌پوشی از اعمالی که لذت‌های فوری یا کوتاه مدت به همراه دارد و به عنوان تمایل به عمل در راستای منافع بلندمدت تعریف می‌کنند (۱۸). از طرفی رشد مهارت خودکنترلی می‌تواند تحت تأثیر رفتارها و سبک‌های فرزند پروری قرار گیرد. فرزند پروری مقتدرانه با ایجاد حد و مرز همراه با صمیمیت به رشد خودکنترلی کمک می‌کند و شیوه‌های فرزند پروری منفی با سخت‌گیری زیاد و فقدان صمیمیت و یا با سهل‌گیری زیاد بدون در نظر گرفتن قانون و محدودیت برای فرزندان مانع رشد مهارت خودکنترلی در فرزندان می‌شوند (۱۹، ۲۰).

همانطور که گفته شد افزایش محبوبیت بازی‌های اینترنتی در بین جوانان در دو دهه گذشته منجر به افزایش تأثیر منفی بر سلامت روانی، جسمی و اجتماعی بازیکنان شده است؛ به طوری که اختلال بازی اینترنتی یک نگرانی جدی برای سلامتی عمومی شده و می‌تواند پیامدهای شدید بلندمدتی برای افراد مبتلا داشته باشد و عملکرد افراد مبتلا را دچار اختلال کند. نرخ شیوع اختلال بازی اینترنتی به صورت جهانی بین ۵ تا ۲۰ درصد برآورد می‌شود (۲۱). در ایران نیز مطالعه فیروزی و همکاران نشان داد که شیوع این اختلال در نوجوانان ایرانی حدود ۱۰ درصد است و البته شیوع آن رو به افزایش است (۲۲). در نتیجه انجمن روان پزشکی آمریکا تأکید کرده است که مطالعات بیشتری در مورد این مشکل رفتاری در کشورهای مختلف برای شناسایی مکانیزم‌های درگیر و عوامل ایجادکننده آن انجام

سوالات ۳۰-۲۷-۲۳-۲۲-۲۰-۱۵-۱۱-۸-۵-۴ مربوط به سبک مقتدرانه می‌باشد. ضرایب پایایی قابل قبولی توسط بوری گزارش شده است. این ضرایب برای مادران قاطع ۰/۷۸، مادران مستبد ۰/۸۶ و مادران سهل گیر ۰/۸۱ و برای پدران قاطع ۰/۹۲، پدران مستبد ۰/۸۵ و پدران سهل گیر ۰/۷۷ است (۲۴).

در پژوهش صدر و همکاران نتایج حاصل از تحلیل عاملی تأییدی شاخص‌های برازش را در جامعه ایران مطلوب گزارش کرد. آلفای کرونباخ مقیاس برای سه سبک سهل‌گیرانه، مستبدانه و مقتدرانه به ترتیب ۰/۶۵، ۰/۵۳ و ۰/۷۵ به دست آمد. ضریب همبستگی در روش آزمون بازآزمون ۰/۷۷ به دست آمد که نشان‌دهنده پایایی قابل قبول ابزار است (۲۵). پرسش‌نامه استاندارد خودکنترلی: به منظور اندازه‌گیری خودکنترلی از فرم کوتاه مقیاس خودکنترلی تانجنی و همکاران استفاده شد.

فرم کوتاه این مقیاس ۱۳ گویه دارد، هدف آن سنجش میزان کنترل افراد بر خودشان است. پاسخ هر گویه در این مقیاس، براساس لیکرت ۵ درجه‌ای از هرگز (۱)، به ندرت (۲)، گهگاه (۳)، زیاد (۴) تا بسیار زیاد (۵) نمره‌گذاری می‌شود. سوالات ۱۳، ۱۲، ۱۰، ۹، ۷، ۵، ۴، ۳ نیز به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود. حداقل نمره در این مقیاس ۱۳ و حداکثر نمره نیز ۶۵ است که نمره بالاتر نشان‌دهنده میزان بالاتر خودکنترلی فرد است (۲۶). ضریب پایایی این مقیاس بر اساس روش آلفای کرونباخ ۰/۷۵ به دست آمده است (۲۷). این مقیاس در ایران توسط آزادمنش و همکاران بر روی دانشجویان مورد هنجاریابی قرار گرفت. نتایج تحلیل نشان داد این مقیاس با دو مؤلفه وظیفه‌مداری و مردم‌مداری پرسشنامه رفتار اخلاقی به صورت مثبت و با مؤلفه خود‌مداری آن به صورت منفی و

تشخیص روان‌پزشکی به گزارش خود فرد بود. ملاک‌های خروج نیز شامل پرسش‌نامه‌های مخدوش بود. داده‌ها در بهار و تابستان سال ۱۴۰۳ با مراجعه به مدارس متوسطه دخترانه و پسرانه در شمال، غرب، شرق و جنوب تهران، با استفاده از پرسش‌نامه‌های مداد-کاغذی جمع‌آوری شدند.

لازم به ذکر است که ملاحظات اخلاقی شامل اخذ رضایت آگاهانه از والدین نوجوان و خود او، تضمین حریم خصوصی، رازداری و کناره‌گیری آنان از پژوهش در هر زمان که مایل بودند نیز رعایت شد. پس از جمع‌آوری داده‌ها، اطلاعات جمعیت‌شناختی افراد مورد بررسی قرار گرفتند. سپس اطلاعات توصیفی و پایایی متغیرها شامل شاخص‌های پراکندگی نظیر انحراف معیار، کمترین، بیشترین و شاخص مرکزی میانگین محاسبه گردید. در بخش پایایی پرسش‌نامه‌ها نیز از آلفای کرونباخ استفاده شد.

نوجوانان پرسش‌نامه‌های زیر را تکمیل کردند:

پرسشنامه استاندارد سبک‌های فرزندپروری ادراک شده: پرسشنامه ۳۰ ماده‌ای است که در یک مقیاس لیکرت به صورت ۱ تا ۵ درجه (کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. ماده‌های این پرسشنامه برای اندازه‌گیری سه شیوه مستبدانه، مقتدرانه و سهل‌گیرانه توسط بوری بر مبنای نظریه‌ی شیوه‌های فرزندپروری دیانا بامریند تنظیم شده است (۲۴). برای به دست آوردن امتیاز مربوط به هر خرده مقیاس، مجموع امتیازات مربوط به سوالات آن سبک محاسبه می‌شود. تعداد سوالات هر سبک ۱۰ سوال می‌باشد. سوالات ۲۸-۲۴-۲۱-۱۹-۱۷-۱۴-۱۳-۱۰-۶-۱ مربوط به سبک سهل‌گیرانه، سوالات ۲۹-۲۶-۲۵-۱۸-۱۶-۱۲-۹-۷-۳-۲ مربوط به سبک مستبدانه و

معنادار همبسته بودند که نشانگر روایی ملاکی این مقیاس بود. همچنین پایایی آن نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده که ۰/۸۱ گزارش شده است (۲۸). پرسشنامه استاندارد اختلال بازی اینترنتی: این ابزار توسط پونتس در سال ۲۰۱۴ طراحی شده است که منعکس کننده نه معیار اعتیاد به بازی‌های اینترنتی در DSM-5 است (۲۹). این آزمون رفتارهای بازی کردن برخط و برون خطی را در طی ۱۲ ماه اخیر بررسی می‌کند. این آزمون دارای بیست آیتم است که شامل شش بعد برجستگی، تغییر خلق، تحمل، نشانه‌های ترک، تضاد و بازگشت است که در واقع اجزای مدل اعتیاد هستند. گویه‌های این آزمون با استفاده از مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت شامل "کاملاً مخالفم"، "مخالفم"، "نه موافق نه مخالف"، "موافقم" و "کاملاً موافقم" با حداقل نمره ۱ و حداکثر نمره ۵ مورد بررسی قرار می‌گیرد. دامنه نمرات ۲۰ تا ۱۰۰ است و نمره بالاتر از ۷۱ به عنوان فرد دارای معیارهای تشخیصی اعتیاد به بازی‌های اینترنتی در نظر گرفته می‌شود. همسانی در مطالعه کو و همکاران به ترتیب ۰/۷۷ و ۰/۷۹ بیان شده است (۳۰). در ایران این مقیاس در ۳۹۴ نمونه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تبریز اجرا شد. نتایج تحلیل عامل تأییدی نشان داد که این ابزار به عنوان یک ابزار معتبر و قابل اعتماد برای ارزیابی اعتیاد به بازی‌های اینترنتی می‌تواند استفاده شود که هم‌راستا با مطالعات قبلی است. همسانی درونی با آلفا کرونباخ ۰/۹۱ و پایایی بازآزمایی ۰/۹۴ برای کل ابزار محاسبه گردید که قابل قبول بود (۳۱).

توصیفی متغیرهای پژوهش از میانگین و انحراف استاندارد استفاده شد. به منظور پی بردن ارتباط بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. در بخش بررسی مدل میانجی از تحلیل مسیر به روش بوت استروپ در معادلات ساختاری استفاده شد. پیش از انجام بوت استروپ پیش فرض‌های آماری مورد بررسی قرار گرفتند. به منظور بررسی استقلال باقیمانده‌ها از دوربین واتسون، برای بررسی هم خطی متغیرها از عامل تورم واریانس و برای بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون شاپیرو-ویلک و شاخص‌های چولگی و کشیدگی استفاده شد. سطح معنی‌داری در همه آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۸ استفاده شد.

یافته‌ها

داده‌های ۲۰۰ نوجوان شرکت کننده در پژوهش حاضر تحلیل شدند. میانگین سنی نوجوانان در این پژوهش $15/43 \pm 2/06$ سال بود که کمترین سن ۱۲ و بیشترین سن ۱۸ سال بود. ۱۰۰ نفر از نوجوانان را پسران (۵۰ درصد) و ۱۰۰ نفر را دختران (۵۰ درصد) تشکیل دادند. بررسی آماره‌های توصیفی متغیرها پژوهش نشان داد که در متغیر اختلال بازی اینترنتی، کمترین نمره ۲۰ و بیشترین نمره ۹۹ بود و میانگین و انحراف استاندارد نمرات این متغیر در گروه نمونه به ترتیب ۵۱/۹۴ و ۱۴/۹۱ بود. همچنین آلفای کرونباخ این متغیر ۰/۹۱ بود. در سبک‌های فرزند پروری، کمترین نمره در تمام سبک‌ها ۱۰ و بیشترین نمره در سبک‌های سهل‌گیرانه، مستبدانه و مقتدرانه به ترتیب ۴۲، ۴۷ و ۴۹ بود. همچنین میانگین نمرات در سبک‌های سهل‌گیرانه، مستبدانه و مقتدرانه به ترتیب ۲۸/۳۶، ۲۸/۳۲ و ۳۲/۹۸ و انحراف

بازی اینترنتی با سبک مقتدرانه نیز در سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ معنی‌دار نبودند ($r=۰/۰۵$, $P=۰/۶۴$).

برای بررسی میانجی‌گری خودکنترلی در ارتباط بین سبک‌های فرزندپروری با اختلال بازی اینترنتی از مدل میانجی تحلیل مسیر به روش بوت‌استرپ استفاده شد. سه مدل در این پژوهش بررسی شدند.

در مدل اول که نقش واسطه‌گری سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه در ارتباط بین سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه با اختلال بازی اینترنتی بود، میزان شاخص دوربین واتسون در این مدل ۲/۰۸ حاصل شد که نشان از تخطی استقلال باقیمانده‌ها نداشت (بین ۱/۵ تا ۲/۵). هم خطی برای سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه و خودکنترلی با استفاده از شاخص عامل تورم واریانس ۱/۰۴ حاصل شد که به دلیل کمتر از ۵ بودن هم خطی جدی را نشان نداد. در برقراری فرض نرمالیتی باقیمانده‌ها نیز سطح معنی‌داری آزمون شاپیرو-ویلک ۰/۶۲ و شاخص‌های چولگی و کشیدگی ۰/۱۹ و ۰/۱۹- حاصل شد نشان از برقراری این فرض نیز داشت.

بر اساس نتایج بوت‌استرپ (جدول ۲) مسیر مستقیم بین سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه با اختلال بازی اینترنتی ارتباط مثبت معنی‌داری را نشان داد ($\beta=۰/۲۰$, $P=۰/۰۰۲$). مسیر بین سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه با خودکنترلی ($\beta=-۰/۲۱$, $P=۰/۰۰۲$) و نیز خودکنترلی با اختلال بازی اینترنتی نیز رابطه منفی را نشان دادند ($\beta=-۰/۳۱$, $P<۰/۰۰۱$). این نتایج نشان داد که خودکنترلی به دلیل معنی‌دار بودن مسیر غیر مستقیم و نیز مسیر مستقیم نقش میانجی نسبی را دارد.

معیار نمرات به ترتیب ۵/۴۳، ۸/۰۳ و ۶/۶۵ و آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۷۲، ۰/۸۴ و ۰/۷۰ بود. در متغیر خودکنترلی کمترین نمره ۲۱ و بیشترین نمره ۶۱ بود. میانگین، انحراف معیار و آلفای کرونباخ این متغیر به ترتیب ۴۱/۰۵، ۸/۰۸ و ۰/۷۸ به دست آمد. جهت بررسی نرمال بودن، شاخص‌های کجی و کشیدگی بررسی شدند. شاخص چولگی برای متغیرهای اختلال بازی اینترنتی، سبک سهل‌گیرانه، سبک مستبدانه و سبک مقتدرانه و خودکنترلی به ترتیب برابر ۰/۱۹، ۰/۴۳، ۰/۰۲، ۰/۷۸- و ۰/۰۷ و شاخص کشیدگی به ترتیب برابر ۰/۳۱، ۱/۲۳، ۰/۳۶، ۱/۰۱ و ۰/۳۵- به دست آمدند. بررسی مقادیر کجی و کشیدگی نشان داد با توجه به این که مقادیر کجی و همچنین مقادیر چولگی تمامی متغیرها در دامنه ۲+ تا ۲- و کشیدگی ۲+ تا ۲- در محدوده به دست آمد، می‌توان نتیجه گرفت که تمامی متغیرها از توزیع نرمال یا نزدیک به نرمال برخوردارند (۳۲).

به منظور بررسی همبستگی بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون در جدول ۱ آمده است. بر اساس نتایج به دست آمده از جدول ۱ ارتباط بین اختلال بازی اینترنتی با خودکنترلی ارتباط منفی معنی‌داری را نشان داد ($r=-۰/۳۵$, $P<۰/۰۰۱$). ارتباط بین اختلال بازی اینترنتی با سبک سهل‌گیرانه و سبک مستبدانه نیز مثبت و معنی‌دار حاصل شد ($r=۰/۲۷$, $P<۰/۰۰۱$) ($r=۰/۲۷$, $P<۰/۰۰۱$).

ارتباط بین خودکنترلی با سبک سهل‌گیرانه و سبک مستبدانه نیز منفی و معنی‌دار به دست آمد ($r=-۰/۲۱$, $P<۰/۰۰۱$) ($r=-۰/۳۸$, $P<۰/۰۰۱$). ارتباط بین خودکنترلی و نیز اختلال

جدول ۱: ضریب همبستگی پیرسون بین اختلال اینترنتی، سبک‌های فرزندپروری و خودکنترلی

عامل‌ها	۱	۲	۳	۴	۵
اختلال بازی اینترنتی	۱				
سبک سهل‌گیرانه	۰/۲۷**	۱			
سبک مستبدانه	۰/۴۱**	۰/۲۴**	۱		
سبک مقتدرانه	۰/۰۷	۰/۳۶**	-۰/۰۳	۱	
خودکنترلی	-۰/۳۵**	-۰/۲۱**	-۰/۳۸**	۰/۰۵	۱

** سطح معناداری کمتر از ۰/۰۰۱، * سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵

جدول ۲: تحلیل مسیر میانجی‌گری خودکنترلی در ارتباط بین فرزندپروری سهل‌گیرانه با اختلال بازی اینترنتی

مسیر	ضریب استاندارد	ضریب غیراستاندارد	انحراف معیار	آماره T	سطح معنی‌داری
سبک سهل‌گیرانه	<-	-۰/۲۱	-۰/۳۲	۰/۱۰	۰/۰۰۲
خودکنترلی	<-	-۰/۳۱	-۰/۵۷	۰/۱۲	< ۰/۰۰۱
سبک سهل‌گیرانه	<-	۰/۲۰	۰/۵۶	۰/۱۸	۰/۰۰۲

در مدل دوم که نقش واسطه‌گری سبک فرزندپروری مستبدانه در ارتباط بین سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه با اختلال بازی اینترنتی بود، میزان شاخص دوربین واتسون در این مدل ۱/۹۳ حاصل شد که با قرارگیری در بازه (۲/۵-۱/۵) نشان از تخطی استقلال باقیمانده‌ها نداشت. هم خطی برای سبک فرزند پروری مستبدانه و خودکنترلی با استفاده از شاخص عامل تورم واریانس ۱/۱۶ حاصل شد که هم خطی جدی را با مقدار کمتر از ۵ بودن نشان نداد. در برقراری فرض نرمالیتی باقیمانده‌ها نیز سطح معنی‌داری آزمون شاپیرو-ویلک ۰/۷۶ و شاخص‌های چولگی و کشیدگی ۰/۰۱- و ۰/۱۵- حاصل شد که با قرارگیری در بازه (۲+ _ ۲-) نشان از برقراری این فرض نیز داشت.

نیز خودکنترلی با اختلال بازی اینترنتی نیز رابطه این منفی را نشان دادند ($\beta = -0.22, P < 0.001$). این نتایج نشان داد که خودکنترلی به دلیل معنی‌دار بودن مسیر غیر مستقیم و نیز مسیر مستقیم نقش میانجی نسبی را دارد.

در مدل سوم که نقش واسطه‌گری سبک فرزند پروری مقتدرانه در ارتباط بین سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه با اختلال بازی اینترنتی بود، میزان شاخص دوربین واتسون در این مدل ۲/۰۴ حاصل شد که نشان از تخطی استقلال باقیمانده‌ها نداشت (قرارگیری در بازه ۲/۵-۱/۵). شاخص عامل تورم واریانس برای سبک فرزندپروری مقتدرانه و خودکنترلی ۱/۰۰ حاصل شد که هم خطی جدی را نشان نداد (کمتر از ۵). در برقراری فرض نرمالیتی باقیمانده‌ها نیز سطح معنی‌داری آزمون شاپیرو-ویلک ۰/۶۲ و شاخص‌های چولگی و کشیدگی ۰/۲ و ۰/۱۵- حاصل شد که با قرارگیری در بازه (۲+ - ۲-) نشان از برقراری این فرض نیز داشت. بر اساس نتایج بدست آمده از جدول ۴، اثر

در مدل دوم که نقش واسطه‌گری سبک فرزندپروری مستبدانه در ارتباط بین سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه با اختلال بازی اینترنتی بود، میزان شاخص دوربین واتسون در این مدل ۱/۹۳ حاصل شد که با قرارگیری در بازه (۲/۵-۱/۵) نشان از تخطی استقلال باقیمانده‌ها نداشت. هم خطی برای سبک فرزند پروری مستبدانه و خودکنترلی با استفاده از شاخص عامل تورم واریانس ۱/۱۶ حاصل شد که هم خطی جدی را با مقدار کمتر از ۵ بودن نشان نداد. در برقراری فرض نرمالیتی باقیمانده‌ها نیز سطح معنی‌داری آزمون شاپیرو-ویلک ۰/۷۶ و شاخص‌های چولگی و کشیدگی ۰/۰۱- و ۰/۱۵- حاصل شد که با قرارگیری در بازه (۲+ _ ۲-) نشان از برقراری این فرض نیز داشت.

بر اساس نتایج بدست آمده از جدول ۳ مسیر مستقیم بین سبک فرزندپروری مستبدانه با اختلال بازی اینترنتی ارتباط مثبت معنی‌داری را نشان داد ($\beta = 0.33, P < 0.001$). مسیر بین سبک فرزند پروری مستبدانه با خودکنترلی ($\beta = -0.38, P < 0.001$) و

بر اساس نتایج بدست آمده از جدول ۳ مسیر مستقیم بین سبک فرزندپروری مستبدانه با اختلال بازی اینترنتی ارتباط مثبت معنی‌داری را نشان داد ($\beta = 0.33, P < 0.001$). مسیر بین سبک فرزند پروری مستبدانه با خودکنترلی ($\beta = -0.38, P < 0.001$) و

در تحلیل مسیر میانجی بودن خودکنترلی به عنوان میانجی بودن در ارتباط سبک فرزند پروری مقتدرانه با اختلال بازی اینترنتی، خودکنترلی به عنوان متغیر میانجی شناخته نشده و مسیر مستقیم بین سبک مقتدرانه با اختلال بازی اینترنتی نیز معنی‌دار نبود و به طور کلی ارتباط معنی‌داری را نشان نداد. نمودار ضرایب مسیر مدل‌های تحلیل مسیر در شکل ۱ ارائه شده‌اند.

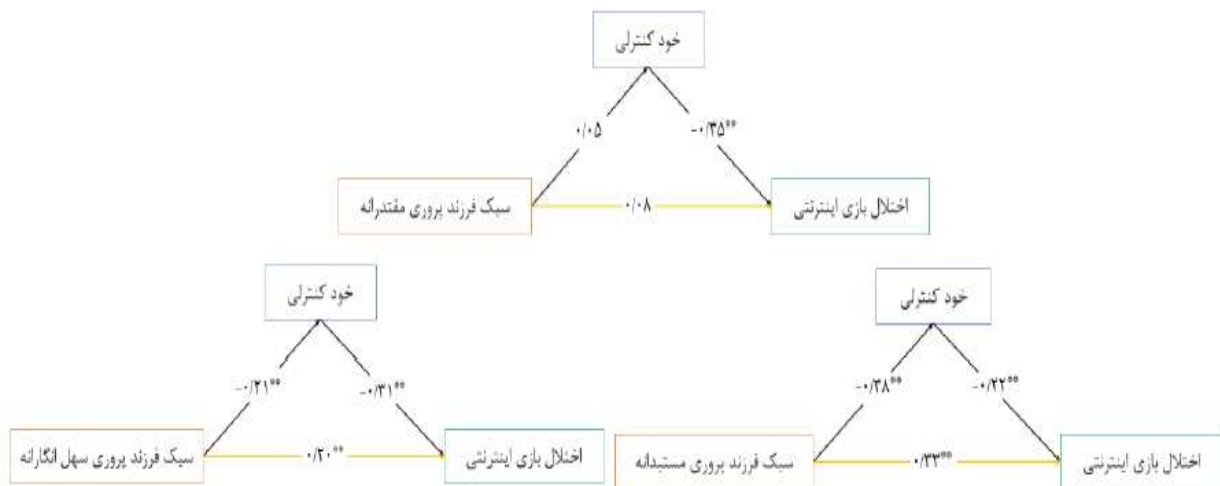
مستقیم بین سبک فرزند پروری مقتدرانه با اختلال بازی اینترنتی ارتباط مثبت ولی غیرمعنی‌داری را نشان داد ($P=0/18$ ، $\beta=0/08$). مسیر بین سبک فرزندپروری مقتدرانه با خودکنترلی ارتباط مثبت بسیار کوچک و غیرمعنی‌داری را نشان داد ($\beta=0/05$ ، $P=0/47$). مسیر خودکنترلی با اختلال بازی اینترنتی ارتباط منفی معنی‌داری را نشان داد ($\beta=-0/35$ ، $P<0/001$).

جدول ۳: تحلیل مسیر میانجی‌گری خودکنترلی در ارتباط بین فرزندپروری مستبدانه با اختلال بازی اینترنتی

مسیر	ضریب استاندارد	ضریب غیراستاندارد	انحراف معیار	آماره T	سطح معنی‌داری
سبک مستبدانه	<	-0/38	0/06	-5/80	< 0/001
خودکنترلی	<	-0/22	0/12	-3/37	< 0/001
سبک مستبدانه	<	0/33	0/12	4/91	< 0/001

جدول ۴: تحلیل مسیر میانجی‌گری خودکنترلی در ارتباط بین فرزندپروری مقتدرانه با اختلال بازی اینترنتی

مسیر	ضریب استاندارد	ضریب غیراستاندارد	انحراف معیار	آماره T	سطح معنی‌داری
سبک مقتدرانه	<	0/05	0/08	0/72	0/47
خودکنترلی	<	-0/35	0/12	-5/43	< 0/001
سبک مقتدرانه	<	0/08	0/19	1/31	0/18

شکل ۱: نمودار ضرایب مسیر متغیرهای پژوهش

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش واسطه‌ای خودکنترلی در رابطه بین سبک‌های فرزند پروری و اختلال بازی اینترنتی انجام شد. نتایج نشان داد که سبک‌های فرزند پروری سهل‌گیرانه و مستبدانه با اختلال بازی اینترنتی رابطه مثبت و معنادار دارند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های لی و همکاران و کوزاو همکاران که نشان دادند سبک‌های فرزند پروری منفی مانند سبک مستبدانه و سهل‌گیرانه به عنوان عامل خطر برای اعتیاد نوجوانان به بازی‌های اینترنتی عمل می‌کنند، همسو است (۹،۱۲).

در نتایج پژوهش کوآنگ و همکاران نیز مشاهده شد که عدم نظارت، عدم انضباط، نظم و انضباط خشونت‌آمیز با اختلال بازی اینترنتی ارتباط مثبت دارد (۳۳) که کاملاً با نتایج پژوهش حاضر هم‌خوان است. چن و همکاران نیز همبستگی مثبت و معناداری برای طرد و حمایت بیش از حد والدین با اختلال بازی اینترنتی نشان دادند (۳۴). در تبیین این یافته می‌توان گفت سبک فرزند پروری مستبدانه با کنترل شدیدی که والدین بر فرزندان خود اعمال می‌کنند می‌تواند منجر به بروز احساس ناامنی، اضطراب و نیاز به فرار از وضعیت‌های استرس‌زا در نوجوانان شود. این نیاز ممکن است نوجوانان را به سمت استفاده مفرط و اعتیادآور از بازی‌های اینترنتی سوق دهد، زیرا این بازی‌ها فرصت فراموشی و تسکین موقت را برای آن‌ها فراهم می‌کنند (۳۵). از سوی دیگر، سبک سهل‌گیرانه که کمبود نظارت و محدودیت دارد با عدم کنترل و راهنمایی کافی، نوجوانان را در معرض خطر بیشتر برای استفاده بی‌رویه از فضای مجازی و بازی‌های اینترنتی قرار می‌دهد. در چنین خانواده‌هایی، نوجوانان دسترسی آزادانه‌ای به بازی‌های اعتیادآور پیدا می‌کنند

و اغلب در مقابل تقاضاهای خانواده یا مدرسه مقاومت می‌کنند که این موضوع سبب رشد اعتیاد اینترنتی آنان می‌شود (۳۶). همچنین نتایج نشان داد که سبک‌های فرزند پروری مستبدانه و سهل‌گیرانه با خودکنترلی پایین در نوجوانان همراه است. این یافته نیز با یافته‌های مطالعات پیشین که نشان دادند سبک‌های فرزند پروری مستبدانه و سهل‌گیرانه مانع رشد خودکنترلی در نوجوانان می‌شوند (۲۰-۱۷) همسو است. در تبیین این یافته پژوهش می‌توان گفت سبک فرزند پروری مستبدانه با اعمال کنترل شدید و بدون بیان توجیحات کافی، فضای لازم برای تمرین استقلال و تصمیم‌گیری مستقل را محدود می‌کنند که می‌تواند فرایند یادگیری خودکنترلی را مختل کند (۳۷) و سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه که با کمبود حد و مرزگذاری و نظارت همراه است در فرایند توسعه مهارت‌های خودکنترلی خلل وارد می‌کند، چون نوجوانان در نبود ساختار و انتظارات مشخص، فرصت یادگیری نحوه کنترل رفتار و احساسات خود را از دست می‌دهند (۳۵).

یافته سوم این پژوهش نشان داد که خودکنترلی رابطه منفی و معنادار با اعتیاد به بازی‌های اینترنتی دارد. این یافته با مطالعه شو و همکاران که نشان دادند خودکنترلی پایین بستری را برای اعتیاد به بازی‌های اینترنتی فراهم می‌کند (۱۷) همسو است. همچنین یافته‌های پژوهش حاضر با پژوهش آگباریا همسو بود که به این نتیجه رسید همبستگی مثبتی بین قرار گرفتن در معرض بازی‌های آنلاین خشن، اعتیاد به اینترنت، خودکنترلی پایین و پرخاشگری وجود دارد (۳۸). در تبیین این یافته می‌توان گفت افراد با سطح پایین خودکنترلی، توانایی کنترل تمایلات خود برای استفاده بی‌رویه و مفرط از فضای مجازی و بازی‌های

آنلاین را ندارند. کمبود مهارت‌های کنترل درونی منجر می‌شود که این افراد در مقابل وسوسه‌های لذت‌جویانه، مانند بازی‌های اینترنتی، آسیب پذیرتر شوند (۳۵). همچنین افراد با ضعف در خود کنترلی، دشواری در کنار گذاشتن یا محدود کردن زمان‌هایی که صرف بازی می‌کنند دارند و ممکن است در مسیر توسعه رفتارهای اعتیادی قرار گیرند که برخلاف نیازهای اصلی و اهداف زندگی آنان است. در نتیجه سطح پایین خودکنترلی ممکن است تسهیل‌کننده روند اعتیاد به بازی‌های اینترنتی باشد، زیرا این افراد کمتر توانایی مقابله با وسوسه و تنظیم رفتار خود در مواجهه با پاداش‌های سریع و مداوم در فضای مجازی را دارند (۳۶).

در نهایت، یافته چهارم این پژوهش نشان داد که خودکنترلی در رابطه بین سبک‌های فرزند پروری مستبدانه و سهل‌گیرانه با اعتیاد به بازی‌های اینترنتی نقش واسطه‌گر دارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت مهارت‌های خودکنترلی به عنوان قسمت مهمی از فرایند تنظیم رفتار، مسئول مدیریت احساسات و تمایلات هیجانی در مواجهه با عوامل تحریک‌کننده است. در خانواده‌هایی که سبک‌های فرزند پروری نامناسب مانند مستبدانه یا سهل‌گیرانه غالب است، نوجوانان یا از طریق کنترل شدید یا برعکس کمبود نظارت، فرصت‌های لازم برای توسعه و تمرین مهارت‌های خودکنترلی را ندارند (۳۹). این کمبود تمرین، سطح خودکنترلی آنها را پایین می‌آورد و نتیجه آن تمایل بیشتر به رفتارهای اعتیادآور مانند بازی‌های اینترنتی است زیرا این افراد در مقاومت در مقابل وسوسه‌ها و مدیریت تمایلات خود، ناکام هستند (۳۶).

این پژوهش با محدودیت‌هایی مواجه بود: برای جمع‌آوری اطلاعات درباره سبک‌های فرزند پروری ادراک شده، ظرفیت خودکنترلی و اختلال بازی اینترنتی تنها از ابزار خودگزارشی استفاده شد که می‌تواند احتمال خطا را بالا ببرد. اگر در کنار ابزار خودگزارشی از مصاحبه یا سایر روش‌های کیفی استفاده شود یافته‌های دقیق‌تری حاصل می‌شود. روش پژوهش حاضر مقطعی و از نوع همبستگی بود، بنابراین امکان در نظر گرفتن رابطه علی بین متغیرها امکان‌پذیر نیست. مطالعات طولی می‌تواند نتایج علی معتبرتری به دست بدهند. همچنین این پژوهش در شهر تهران انجام شده است که باید در تعمیم نتایج به سایر شهرها جانب احتیاط رعایت شود. به علاوه روش نمونه‌گیری در دسترس از دیگر محدودیت‌های این پژوهش است. با توجه به اهمیت نقش سبک‌های فرزند پروری و ظرفیت خودکنترلی و رابطه آن‌ها بر اختلال بازی اینترنتی، لزوم طراحی بسته‌های آموزشی پیشگیرانه برای آموزش فرزند پروری با تأکید بر رشد مهارت خودکنترلی در کودکان، می‌تواند در کاهش اعتیاد به بازی‌های اینترنتی در نوجوانی مؤثر باشد.

ملاحظات اخلاقی

این مطالعه با کد اخلاق IR.ACECR.USC.REC.1403.047 انجام شد. مشارکت داوطلبانه و رعایت اصول رازداری حرفه‌ای تکمیل فرم رضایت آگاهانه از موارد رعایت شده در این مطالعه است.

سهم نویسندگان

نیلوفر فریدون: جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها؛ سمانه بهزادپور: نظارت بر تجزیه و تحلیل داده‌ها و نگارش مقاله را بر

هیچ گونه تضاد منافی در این مقاله گزارش نشد.

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از نوجوانان که با صرف وقت گران بهای خود در راستای تکمیل پرسشنامه‌های پژوهش یاریگر ما بودند و همچنین مداری که در این پژوهش به ما کمک کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

عهده داشتند. هر دو نویسنده مقاله، نسخه نهایی را مطالعه و تایید نموده و مسئولیت پاسخ‌گویی در قبال پژوهش را پذیرفته‌اند.

حمایت مالی

در انجام این پایان‌نامه از حمایت مالی هیچ سازمان یا موسسه‌ای استفاده نشده است.

تضاد منافع

References

- 1-Bener A, Griffiths MD, Baysoy NG & et al. Internet addiction and the psychometric properties of the nine-item Internet Disorder Scale-Short Form: an application of Rasch analysis. *Addiction & Health*. 2019; 11(4): 234-242.
- 2-Twenge JM, Joiner TE, Rogers ML & et al. Corrigendum: "Increases in depressive symptoms, suicide-related outcomes, and suicide rates among U.S. adolescents after 2010 and links to increased new media screen time". *Clin Psychol Sci*. 2019; 7(2): 397.
- 3-Kim HS, Son G, Roh EB & et al. Prevalence of gaming disorder: A meta-analysis. *Addictive behaviors*. 2022; 126(5): 107-123.
- 4-American Psychiatric Association. *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*. 5th ed., text rev. Arlington, VA: American Psychiatric Publishing; 2021: 255-276
- 5-Gao YX, Wang JY, Dong GH. The prevalence and possible risk factors of internet gaming disorder among adolescents and young adults: systematic reviews and meta-analyses. *J Psychiatr Res*. 2022; 154: 35-43.
- 6-Paulus FW, Ohmann S, Von Gontard A & et al. Internet gaming disorder in children and adolescents: a systematic review. *Dev Med Child Neurol*. 2018; 60(7): 645-659.
- 7-Tunney C, Rooney B. Using theoretical models of problematic internet use to inform psychological formulation: A systematic scoping review. *Clinical child psychology and psychiatry*. 2023; 28(2): 810-830.
- 8-Areshtanab HN, Fathollahpour F, Bostanabad MA & et al. Internet gaming disorder and its relationship with behavioral disorder and mother's parenting styles in primary school students according to gender in Iran. *BMC Psychol*. 2021; 9:1-7.

- 9-Coşa IM, Dobrean A, Georgescu RD & et al. Parental behaviors associated with internet gaming disorder in children and adolescents: a meta-analysis. *Curr Psychol*. 2023; 42(22): 19401-19418.
- 10-Bi X, Yang Y, Li H & et al. Parenting styles and parent–adolescent relationships: the mediating roles of behavioral autonomy and parental authority. *Front Psychol*. 2018;9:2187.
- 11-Bornstein MH. Cultural approaches to parenting and infancy. New York: Routledge; 2022: 375-403
- 12-Li ZK, Shi LJ, Cai XL. Smartphone addiction is more harmful to adolescents than Internet gaming disorder: divergence in the impact of parenting styles. *Front Psychol*. 2022;13:1044190.
- 13-Hossen R, Kheirkhah B. Investigating the relationship between clinical disorders and parenting style with addiction to computer games in first secondary school students in Neyriz city. *Technology and Scholarship*. 2023 ; 3(2): 51-62
- 14-KHanshan M, Tamnaeifar MR. The relationship between parenting styles and attachment styles with adolescent sleep disorders: the mediating role of internet addiction. *Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal (RRJ)*. 2022;11(1):185-98.
- 15-Keshavarz S, pardakhti M, kakavand A. The Relationship between Parenting Styles with Internet Addiction: Mediating Role of Moral Intelligence. *Ethics in Science and Technology* 2023; 18 (2) : 13
- 16-Tamannai Far M & Khanshan M. Predicting Adolescent Internet Addiction Based on Parenting Styles with The Mediating Role of Attachment Styles. *The Women and Families Cultural-Educational*. 2023; 18(65), 269-291.
- 17-Cho IY, Kim JS, Kim JO. Factors influencing adolescents' self-control according to family structure. *J Child Fam Stud*. 2018;27(11):3520-3530.
- 18-Burt CH. Self-control and crime: beyond Gottfredson & Hirschi's theory. *Annu Rev Criminol*. 2020;3(1):43-73.
- 19-Li JB, Willems YE, Stok FM & et al. Parenting and self-control across early to late adolescence: A three-level meta-analysis. *Perspectives on Psychological Science*. 2019; 14(6): 967-1005.
- 20-Pan W, Gao B, Long Y & et al. Effect of caregivers' parenting styles on the emotional and behavioral problems of left-behind children: The parallel mediating role of self-control. *International journal of environmental research and public health*. 2021; 18(23):12714.

- 21-Huang Z, Li J. Prevalence of internet gaming disorder among adolescents: a systematic review and meta-analysis. *J Pediatr Psychol*. 2022;47(5):599-610.
- 22-Firoozi M, Firoozi AA, Karimi Riabi E. The global prevalence of internet addiction in adolescents post-COVID-19 period: examining Iran's situation. *J World Soc Polit Stud*. 2022;6(4):673-703.
- 23-Fuyama K, Hagiwara Y, Matsuyama Y. A simulation study of regression approaches for estimating risk ratios in the presence of multiple confounders. *Emerging Themes in Epidemiology*. 2021;18(1) :18.
- 24-Buri JR. Parental authority questionnaire. *J Pers Assess*. 1991;57:110-119.
- 25-Mehrad Sadr M, Khademolreza N, Akhbari S & et al. Psychometric Characteristics of Persian Version of Parenting Style Index. *IJPCP*. 2019; 24 (1): 80-91
- 26-Tangney JP, Baumeister RF, Boone AL. High self-control predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success. *J Pers*. 2004;72(2):271-322.
- 27-Schrader SW, Tangney JP. Rethinking the Measurement of Self-Control: Distinguishing Among Self-Control Capacity, Urge Intensity, and Behavior Outcomes. *Basic and Applied Social Psychology*. 2025; 47(1): 37-46.
- 28-Azadmanesh M, Aboualmali Hosseini K, Mohammadi A. Validity and reliability of the Persian version of the self-control questionnaire among students. *Psychometrics J*. 2020;8(32):107-123.
- 29-Karhulahti VM, Martončík M, Adamkovič M. Measuring internet gaming disorder and gaming disorder: A qualitative content validity analysis of validated scales. *Assessment*. 2023; 30(2): 402-13
- 30-Ko CH, Lin HC, Lin PC & et al. Validity, functional impairment and complications related to Internet gaming disorder in the DSM-5 and gaming disorder in the ICD-11. *Australian & New Zealand Journal of Psychiatry*. 2020; 54(7): 707-18.
- 31-Vahidi M, Zamanzadeh V, Musavi S & et al. Validation of the Persian version of the internet gaming disorder-20 test among students of Tabriz University of Medical Sciences. *J Torbat Heydariyeh Univ Med Sci*. 2019;7(1):15-26.
- 32-Demir S. Comparison of normality tests in terms of sample sizes under different skewness and Kurtosis coefficients. *International Journal of Assessment Tools in Education*. 2022; 9(2): 397-409.

- 33-Cuong VM, Assanangkornchai S, Wichaidit W & et al. Associations between gaming disorder, parent-child relationship, parental supervision, and discipline styles: findings from a school-based survey during the COVID-19 pandemic in Vietnam. *J Behav Addict.* 2021;10(3):722-730.
- 34-Chen I-H, Lee Z-H, Dong X-Y & et al. The influence of parenting style and time management tendency on internet gaming disorder among adolescents. *Int J Environ Res Public Health.* 2020;17(23):9120.
- 35-Kim S, Lee J, Park H. Parenting styles and self-regulation in adolescents: the moderating role of parental support. *Child Dev Perspect.* 2021;15(4):268-273.
- 36-Zhou Q, Wang L, Li Y. Moderators of parenting styles and adolescent self-regulation: the importance of contextual factors. *J Child Fam Stud.* 2023; 32:1231-1243.
- 37-Liew J, Chen J, Mende M. Parenting styles and adolescent regulation: the role of coping strategies and emotional support. *J Youth Adolesc.* 2022; 51:417-430.
- 38-Agbaria Q. Internet addiction and aggression: the mediating roles of self-control and positive affect. *Int J Ment Health Addict.* 2021;19(4):1227-1242.
- 39-Huang L, Tang S, Wang Y. Parental perfectionism and parenting styles: the mediating role of parenting stress. *J Child Fam Stud.* 2022; 31:765-777.